

அமரர்

திருமதி கந்தையா செல்லமுத்து

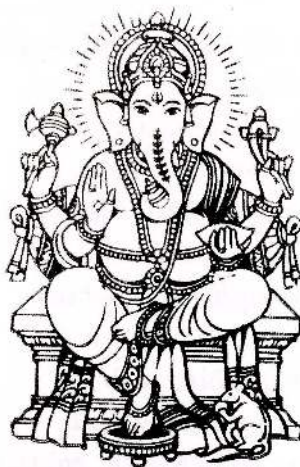
அவர்களின் சிவம்பேறு எய்தியமை குறித்து வெளியிடப்பட்ட

நினைவு மலர்

06.11.2015

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வி.
சுப்பிரமணியம்

மறவண்புலவு சாவகச்சேரியை பிறப்பிடமாகவும்
மட்டுவில்நாடு மேற்கு நெற்புலவை வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திருமதி கந்தையா ரெஸ்ஸமுத்து
அவர்களின்

நினைவு மலர்

06.11.2015

சமர்ப்பணம்

அரும் பெரும் செல்வங்கள் எண்ணவரை ஈழந்த
பெரும் கடர் விளக்கே
எண்ணவர்க்கும் ஏணிப்படியாக
நீ இருந்து எங்களையெல்லாம்
உயர் நிலைக்கு உயர்த்திய தெய்வமே
எங்களை எல்லாம் தவிக்கவிட்டு
எங்கே ஓடி மறைந்தீர்கள் அம்மா
திரும்பும் திசைகளெல்லாம் உன்
முகமே தோன்றுதம்மா உன்
புன் சிரிப்பைக் கண்டு மகிழும்
காலம் எனியெப்ப வருமோ அம்மா
அன்னையின் தாலாட்டில் உறங்கிடும்
நிலை எப்போது வரும் என்று ஏங்கி
நிக்கிறோம் உங்கள் பிள்ளைகள் அம்மா
தத்தித் திரியும் காலங்களில்
உன் மடியே எங்கள் பஞ்சு
மெத்தையம்மா ஒரு கணமேனும்
எங்களைக் கண் திறந்து பாராயோ
எங்கள் அன்புத் தெய்வமே ஆசை அம்மாவே
ஆல விருட்சமாக விழிதெறிந்த அம்மாவின்
ஆத்ம சாந்திக்கும் திருவடிக்கும்
ஏழ்வரின் கரத்தினாலும் வண்ணமலர்கள்
அள்ளி அம்மாவின் பாதமதில் சொரிகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்.

“வைபத்துள் வாழ்வாக்கு வாழ்பவர் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

முனி மலர்

1937

08

13

விண் அகல்

2015

10

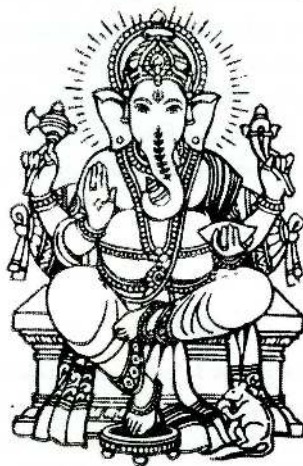
07

அமரர்

திருமதி கந்தையா செல்லமுத்து அவர்களின்

மகிள்வார் மன்மத ஆண்டினிலே
நிலவொளியாம் ஐப்பசி மாதமதில்
பூண்டதோர் அபரபக்க தசமிதிதிதனிலே
புண்ணியவதியாம் செல்லமுத்துவும் இறையடிசேர்ந்தாரே

தோத்திரப் பாடல்கள்

கிருச்சிற்றம்பலம்

நெடியகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

திருநாசகர்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே யாய சிவபதமளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

திருவிசைப் பா

ஒளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலாவொன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்த தோருணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் றிரண்மணிக்குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந்தேனே
 அளிவளருள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலமாட ரங்காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துநற் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப்
 பாற்கட லீந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரமன் றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லை
 சிற்றம்பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்
பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னையென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்
நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாதீ ஆடும் போதுடன் அடியின்கீழ்
இருக்க என்றார்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
சூசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
சூறும்அடி யார்கள்வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரனை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீஅருளல் வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க்கை வரலாறு

ஈழத்து மண்ணை முத்தமிட்டு வடமராட்சி சாவகச்சேரி மறவன்புலவு என்னும் கிராமத்தில் மூத்த குடிமக்களாக மண்ணை நேசித்து மகிழ்வோடு வாழ்ந்து வந்தவர்களாம் முத்துப்பிள்ளை கந்தையாவும் தில்லையம்பலம் செல்லமுத்துவுமாக பிறந்து வளர்ந்துவரும் நிலையில் திருமணப் பருவ வயதை எட்டியதும் முத்துப்பிள்ளை சேதுப்பிள்ளை மண இணையாரின் மகள் செல்லமுத்துக்கும் நாடறிய, நகரறிய தமிழ் பண்பாட்டு முறைப்படி 1948.08.10 திகதியில் திருமணம் நடந்தேறியது. பிறந்த மண்ணில் ஓராண்டு காலம் வாழ்ந்து விட்டு 1947ல் வளமான தேசம் வந்தோரை வாழவைக்கும் மகிமை மிக்க மண்ணாம் பூநகரி என்னும் ஊரின் சிறப்பு மிக்க கிராமம் தான் மட்டுவில்நாகமேற்கு நெற்புல வளமான மண்ணில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள்தான் கந்தையா செல்லமுத்து மண இணையராக பாசமிகு குடும்பமாகவும் மிக அன்பாகவும் வாழ்ந்து வரும் நிலையில் வறுமை துரத்தியபோதும் பனை, தென்னை, மாமரம், பலா இப்படியாக பழம், கனி தரும் மரங்களை வைத்து உற்பத்தி செய்வதில் நின்றாவிடாது சேனைச் செய்கை மிளகாய்த்தோட்டம், மரக்கறித்தோட்டம் இப்படியாக இருவரின் அயராத உழைப்பினால் வாழ்வதற்கான தளத்தை அமைத்தார்கள் நாட்டப்பட்ட மரங்களின் பயன்கள் கைக்கு வரமுன் வறுமையோ துரத்தியவாறு இருந்த போதும் முன்னோர்கள் நாட்டிய பனை வளங்களைக் கொண்டு கிழங்கு புளுக்கொடியல், ஓடியல், பனாட்டு இப்படியாக பனையின் பயன்பாட்டால் உயிர் வாழ்ந்து வரும் நிலையில் இருவரின் அன்பின் வெளிப்பாடாக மூத்த முத்தாக நவரத்தினமும், நற்குண முடையான் நாகேஸ்வரியும், பூமகளாம் புஸ்பலக்ஷமியும், காத்திரமானவளாம் கனகாம்பாளும், பல்லாக்கு நாயகனாம்பாலகிருஷ்ணனும் யோகம்மிக்கவளம் யோகலட்சுமியும் தர்மத்தின் தந்தையாம் தர்மகுலசிங்கமும் செல்வரத்தினநாயகியாம் செல்வராணியுமாக எட்டு மக்களைப் பெற்றெடுத்த பெருமை மிக்கவளாக, செல்லமுத்து அம்மையார் வாழ்ந்ததார். எட்டு பிள்ளைகளும் அந்த நாளில் வளர்த்தெடுக்க அவர்பட்ட பாட்டினை சொல்லில் வடித்திட முடியாது. வேலையோடு வேலையாக பாய் பெட்டி, கடகம்

இப்படியாக தாயாரின் வீட்டுத் தொழிலாம், தந்தையின் வயல், தோட்டம், இல்லா காலங்களில் கூலி வேலைகளுக்கும் செல்வார். இருவரும் ஒருநிமிடமேனும் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். மெல்லமெல்ல பிள்ளைகள் வளர்ச்சி அடைய தாய் தந்தையர்க்கு கையுதவிகள் வந்தபோதும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிக்கேற்ப செலவுகளும் அதிகரிக்கும் தங்கள் இருவரும் பசிபட்டிவிடிந்தாலும் பிள்ளைகளை எந்தவொரு ஏம்பலிப்புகளும் இல்லாது கல்வி கற்க வைத்து அவர் அவர்கேற்ப தொழில்வழிகாட்டியாக தந்தையும் நின்று வீட்டுப்பணிகள், பன்னவேலைகள் இப்படியா பெண்பிள்ளைகள் தாயிடம் கற்றும் நல்லமுறையில் நல்ல குடும்பமாக வாழ்ந்து அந்தந்த வயதும் வரவர திருமணமும் செய்து கொடுத்தார்கள், எண்ணவரும் திருமணமாகி தனிக்குடித் தனம் சென்றார்கள் பிள்ளைகளின் கடமைகள் முடியும் தறுவாயில் தந்தையருக்கு நோயுற்று மனைவி. பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார் ஒருநாளேனும் கணவனைப் பிரிந்திராத செல்லமுத்து அம்மையாரின் வயிற்றில் இடிவிழுந்ததை எண்ணிக் கவலையுற்று கலங்கினார் கணவரும் யாருக்கும் அடிபணியாரோ அப்படியானவரின் மனைவியாக வந்த எனக்கும் அந்த ரோசம், மானம் இருக்கத்தானே வேண்டும் என்று தன்மனதை தேத்திக்கொண்டு பொட்டை இழந்தாலும் நான் என்ற மிடுக்குடன் பிள்ளைகளுடனும், சிறல் சினப்பில்லாது மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப்பிள்ளைகள் என்று குதுகலமாக வாழ்ந்து வரும் நிலையில் திடீர் என்று நோய்வாய்ப்பட்டு ஐந்தாறு மாதங்களாகப் படுக்கையில் கிடந்தாலும் தாய்க்கான கடமையாக பிள்ளைகள் மாறி மாறி பார்த்தார்கள் செல்லமுத்து தான் என்ற நினைவுடன் வாழ்ந்ததையும் தாய், தந்தையர்கள் மேல் பிள்ளைகள் காட்டிய பாசத்தினையும் பொறுக்க முடியாத காலனவன் செல்லமுத்து அம்மையாரை தன்னுடன் ஈர்த்துக்கொண்டான். செல்லமுத்து மண்மேல் வாழ்வை முடித்து 07.09.2015இல் சிவபதமடைந்தார்.

“தோன்றில் புகழுடன் தோன்றனும்

ஃதிலர் தோன்றில் தோன்றாமை நன்று”

தாயின் திருவடிக்குச் சமர்ப்பணம்

அரும் பெரும் செல்வங்கள் எண்ணவரை சூழ்ந்த
பெரும் சுடர் விளக்கே
எண்ணவர்க்கும் ஏணிப்படியாக
நீ இருந்து எங்களையெல்லாம்
உயர் நிலைக்கு உயர்த்திய தெய்வமே
எங்களை எல்லாம் தவிக்கவிட்டு
எங்கே ஓடி மறைந்தீர்கள் அம்மா
திரும்பும் திசைகளெல்லாம் உன்
முகமே தோன்றுதம்மா உன்
புன் சிரிப்பைக் கண்டு மகிழும்
காலம் எனியெப்ப வருமோ அம்மா
அன்னையின் தாலாட்டில் உறங்கிடும்
நிலை எப்போது வரும் என்று ஏங்கி
நிக்கிறோம் உங்கள் பிள்ளைகள் அம்மா
தத்தித் திரியும் காலங்களில்
உன் மடியே எங்கள் பஞ்சு
மெத்தையம்மா ஒரு கணமேனும்
எங்களைக் கண் திறந்து பாராயோ
எங்கள் அன்புத் தெய்வமே ஆசை அம்மாவே
ஆல விருட்சமாக விழித்தெறிந்த அம்மாவின்
ஆத்ம சாந்திக்கும் திருவடிக்கும்
ஏழ்வரின் கரத்தினாலும் வண்ணமலர்கள்
அள்ளி அம்மாவின் பாதமதில் சொரிகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மகன்மார்களின் குரல் வீம்பம்

எங்கள் தலைத்தீபம் அணைந்த துயரோ
ஆறமுன்னே துணைத்தீபமும் அணைந்ததம்மா
ஐயய்யோர் அம்மா எங்களை விட்டு
எங்குதான் போனீர்கள் ஆசை அம்மாவே
பட்டினி பசியென்று பாலகரை வதைக்காமல்
எங்களை ஆளாக்க நீ பட்ட துயரைத்தான்
மறப்போமா எங்கள் அன்புப் பொக்கிசமே
பிள்ளைகள் தலை நிமிர்ந்து வாழுவென்று
உனை உருக்கி எமை வழத்த தாயே
எமையெல்லாம் தவிக்கவிட்டுச் சென்றாயோ
ஏட்டினில் எழுதவிட்டு கல்வி என்னும் பாரினை
உன்மாற்போடணைத்தூட்டிய தெய்வமே
இத்தோடு உன் பணி முடிவில்லையம்மா
தொழிலெனும் கல்வினை பயின்றூட்டிய
தந்தையும் எமை விட்டுப் போயினரே
நாமில்லா காலங்களிலே மனை வாழ மக்கள்
வாழுவென்றோ மக்களுக்கு துணைவிகளை
தேடிவிட்டு நாம் வாழும் பொழுதினிலே
உத்தமர்களாய் வாழ வேண்டும் என்றதோர்
குறிக்கோலுடன் நீ இருந்தாயம்மா
எங்கள் முதல் முதல் கடவுளையென
எங்கு காண்போம் நய வஞ்சகனாம்
காலனுக்கும் உன் நிலை பொறுக்காமலோ
உனை வாவென அழைத்தானோ அம்மா
உன் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போமாக

மகளிர்மார்களின் குரல் விம்பம்

எங்கள் வீட்டு நிறைகுடமோ அம்மா
தளம்பாது என்றிருந்தோமே
குத்து விளக்கோ அணைந்த கையோடு
எங்கள் நிறைகுடமும் சாய்ந்ததே அம்மா
தாலாட்டிச் சோறுட்டி எமை
வளர்த்த தெய்வமே எங்கம்மா போனீங்கள்
நீங்கள் போன இடமறியாது நாமெல்லாம்
கதறுவதும் உன் காதில் கேக்கலையோ
செல்வச் செழிப்புடனே நாம் வாழுவென்றோ
திருமணப்பந்தத்திலே எமை எல்லாம் இணைத்து
அழகு பார்த்த அன்புத் தெய்வமே நீ அம்மா
மக்களாய் மருமக்களாய் பேரன்
பேத்திகளாய் உனைச் சூழவும் காத்திருந்தோமே
உன் பொன்னான வாய் திறந்தல்லோ
நீ போகுமிடம் சொல்வாயெனக் காத்திரிந்தோம்
தாயின் முகம் காணாமல் பிள்ளைகளும்
கதறுவது உன் காதில் கேக்கலையோ
எங்கள் இல்லங்கள் எல்லாம் சூரியனைப்
போல் ஒளிதந்த தாயே இப்போது இருளிலே
வாடுகிறோம்
திரும்பும் திசைகளெல்லாம் அம்மா
உன் குரலோ கேக்கிதம்மா
உன் வளமான வாழ்வதனை ஜமனுக்கும்
பொறுக்காமல் உனை வாவென அழைத்தானோ
அம்மா உன் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

பூட்டப்பிள்ளைகள் குரல் விம்பம்

பூட்டன் எங்கே பூட்டி எங்கே என்றெல்லோ
ஓடோடி வந்திடுவாய் பாட்டியே
பாட்டி பாட்டி என்றல்லோ உன்
தாவணிக் கொய்யகச் சீலையில் பிடித்து
பின்வருவோமே
இருகரத்தால் எமை அணைத்து முத்தமிடும்
பாட்டியே எங்களை பதபதைக்க
விட்டுப்போனாயோ
எமையெல்லாம் கூட்டி வைத்தோ
உவப்பான கதைகள் சொல்லிடுவாய் பாட்டியே
பூட்டப்பிள்ளைகள் நாம் கதறுவதும்
உன்காதில் கேட்கல்லையோ பாட்டி
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய் கூடிநின்று
பிரார்த்திப்போமாக

மைத்துனர் மைத்துனிமார்கள் குரல் விம்பம்

ஆல மரம்போல விழுதெறிந்த மச்சாளே
உன் செய்தி கேட்டல்லோ நிலைதடுமாறி
நிக்கிறோமே
நிம்மதியாய் இருந்த உங்களுக்குத் தேடி
வந்து இடிவிழுந்த காரணந்தான் என்ன மச்சாள்
நச்செனும் வார்த்தை உன் நாவிலே வந்ததில்லை
நய வஞ்சனையும் உன் நெஞ்சிலே
குடிக்கொண்டதில்லை
குற்றம் குறை கண்டு விட்டால்நேரே
நறுக்கெனப் பேசிடுவாய் மச்சாளே
உங்களோடு பழகியவரெல்லாம் மாண்டு
மடிகிறோமே எங்கள் ஆசைமச்சாளே
உங்கள் ஆத்ம சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக.

பேரன் பேத்திமாரின் குரல் ஸ்ரீமம்

அன்புக் கரத்தினால் அமுதாட்டிய
அப்பம்மா போன இடம் அறியாது கதறுகிறோம்
எங்களோடிருந்து புன்னகைக்கும் வேளையிலே
எங்களை தவிக்கவிட்டு போனதேனோ அம்மம்மா?
தம்பி, ராசா, மோனையென்று நித்தம்
அழைத்திடும் அப்பம்மா அம்மம்மாவே
ஓலமிட்டு நாம் கதறுவதும் உங்கள்
காதினில் கேக்கலை அம்மம்மா
மல்லர்களாய் பேரர்கள் நாமிருக்க
மதிமயக்கம் வந்தனவோ அப்பம்மாவே
கண்ணியமாய் நாம் இருக்கையிலே காலனும்
உமை அழைத்தானோ அம்மம்மாவே
பாலகராய் நாம் கூடி பதறுகிறோம்
பாசமிகு அப்பம்மா கண்திறந்து பாரம்மா
பாலராய் நாம் இருக்கையிலே
பழங்கதைகள் கூறுவாய் அம்மம்மா
பெரியோராய் பாலராய் நாம் நின்று
தீப்பந்தம் ஏந்துவதைக் கண்திறந்து பாராயோ
அப்பம்மா
உன் கிளை மரத்தின் விழுதுகளாய்
விம்மி விம்மி அழும் சத்தம் கேக்கலையோ
அம்மம்மா
இறுதி விடை கொடுத்திடவே நாம்
சூழ நின்று தீப்பந்தம் ஏந்தி நின்றோம் அம்மம்மா
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய்
பிரார்த்திப்போமாக.

உற்றார் உறவினர்கள் குரல் விம்பம்

சொல்லமந்து அக்காவென்றல்லோ நாங்கள்
ஒடோடி வந்து குறைநிறை பேசிடுவோம்
என்ன கவலையில் வந்தாலும் எங்களை
சிரிக்கச் செய்து வழியனுப்பி வைப்பாயே அக்கா
அயலவர்களை மறந்து எங்கேதான்
போனாயோ அன்பு அக்காவே
எங்கள் அக்கா மலர் பந்தலாய் நீஇருக்க
எனியாரிடம்தான் போய் ஆறுவது அக்கா
நற்குணம் படைத்த நாயகியே
நாயகனிடம் சென்றாயோ அக்கா
ஆணியேராய் நீயிந்து அயலாரை
பேணி வந்தாய் ஆசை அக்காவே
உன் முகம் பாராமல் பாவிகள்
நாமெல்லாம் கதறுகிறோம் அக்கா
முதிர்ந்த மரமொன்று முறிந்ததே
முத்தான கனிகளோ முத்தமெல்லாம் சிதறியதோ
முத்துப்பல்லக்கில் முழு நிலவாய் உனை
அலங்கரித்தல்லோ கொண்டுபோவார்கள்
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய் கூடிநின்று
நாமெல்லாம் பிரார்த்திப்போமாக.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மருமகன்மார் குரல் ஸ்ரீமம்

பொய்மையே பேசிடா பொற்கொடியே
நீபோன இடம் அறியாது புலம்புகின்றோம் மாமி
மருமகன் என்று ஒருதரம் சொன்னால்
மறுகணமும் சொல்லாவோ என்று காத்திருப்போம்
மாமி

மருமகன் என்றதை மறந்தல்வோ அன்பு மாமி
மகனே மகனையென்று தேனினும் இனியதாய்
அழைத்திடுவீங்களே அன்புத்தெய்வமே மாமி
எட்டி யொரு வார்த்தையேனும் சொல்லாது
எங்கே போனீர்கள் அன்பு மாமியே
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

மருமகள்மார்களின் குரல் ஸ்ரீமம்

நீர் குமிழிபோல் எங்கள் மாமி ஓடி ஓடி
எங்களிடம் வந்திடுவார் எனி யார்தான்
எங்களைத் தேடிவருவார்களோ மாமி
அன்பால் பாலூட்டிடும் மாமி இருக்கையிலே
எங்களுக்கென்ன குறையென எண்ணியிருந்தோமே
அன்பான மகான்களை எங்களிடம்
தந்துவிட்டு எங்கு ஓடி மறைந்தீங்கள் மாமி
ஓட்டியாணம் கட்டி ஒளித்து விளையாடும்
பேரன் பேத்திகளைக் காணாது எங்குபோனீர் மாமி
உங்களை சூழ நாமெல்லாம் இருக்கையிலே
உங்களை அழைத்தானோ காலனவன்
உங்கள் ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

வெ.
ஓம் சக்தி
சகலகலாவல்லி மாலை

மேஸ்வதி துதி

ஆய கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாள் என்னுள்ளத்தின் உள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான் பித்தாக
வுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

2. நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை
தோய்தர நாற்கனியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்று மைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

3. அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு
தார்த்நுன் னருட் கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பணுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

4. தூக்கும் பணுவற் றுறை தோய்ந்த
கல்வியும் சொற்கவை தோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
தொண்டர் செந்நாவின்னின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

5. பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
நெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந்
நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தளி சொத் திருந்தாய்
சகல கலாவல்லியே.

6. பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்கா
 யுளங் கொண்டு தொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத் தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேபே
 சகல கலாவல்லியே.

8. சொல்விற்பனமு மவதானமுங்
 கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்வாய்
 நளி னாசனஞ் சேர்
 செல்விக் கரிதன் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமை நல்கும்
 கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராம் மெய்க்ஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்னை
 நிற்கின்ற நினைவை நினைப்பவர் யார்
 நிலத்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம் புயத்தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும்
 விளம்பி லுன்போல்
 கண்கண்ட தெய்வமுளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

உ.
தும் சக்தி

கௌரி காப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாகப் புனைவதற்கு
என்னின்று அருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளையாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற் கா.

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின் னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பணிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிருக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடியமகி ஷாகரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம்பாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்

ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
 விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நற்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியாரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியாரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையைக் கணப்பொழுதில் மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்

தொடர்ந்து அணிவோர்க்குத் தொட்டதெல்லாம் ஐயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாங்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்னுமே இருந்தறியேன்
 நானும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனிற்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கணிதிறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருள்வாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வும் உண்டு
 எச்சகத்தி லுள்ளோரெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றப்பன்

ஸ்ரீ கந்தர் சஷ்டி கவசம்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
 பாத மிரண்டிற் பன்மணிச் சதங்கை
 கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மைய நடஞ்செயும் மயில்வா கன்னார்
 கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக!
 வருக! வருக! மயிலோன் வருக!
 இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக! வருக!
 வாசவன் மருகா வருக வருக!
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக!
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக!
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக!
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணப சரஹண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக! வருக!
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக!
 என்னை யாளு மிளையோன் கையிற்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக!
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் றீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலங்கு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பிற்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கிற் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனிற் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிசு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர

ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௬௬௬௬ ௬௬௬௬ ௬௬௬௬ ௬௬௬
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்று
 உன்திருவடியை உறுதியென் நெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியாற் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்க தாக்கத் தடையறத் தாக்க

பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடி பட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்லபூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டி யக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒது மஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிசெட் டோடப்

படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா

மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறைக் கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலர்
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலான் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரகுகி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கள் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பின்னையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையிற் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகக்
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றார் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்

எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை அதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க்கு உவந்தழு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

உ.
ஆம் சக்தி

திருவிவம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின் மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாள் என்னே யென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தனா னந்தன் அமுதன் என் றள்ளுறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடை மை எல்லோம் அறியோமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் சிந்திதுள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மாளேநீ நென்னலை நானைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்த்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
கின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீஆட் கொண்டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14
 ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவரன் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால்ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்
 தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்
 வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்கரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொள்சேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்த் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
 றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

நெஞ்சத்தின் ஆழத்திலிருந்து எம் நன்றிகள் !

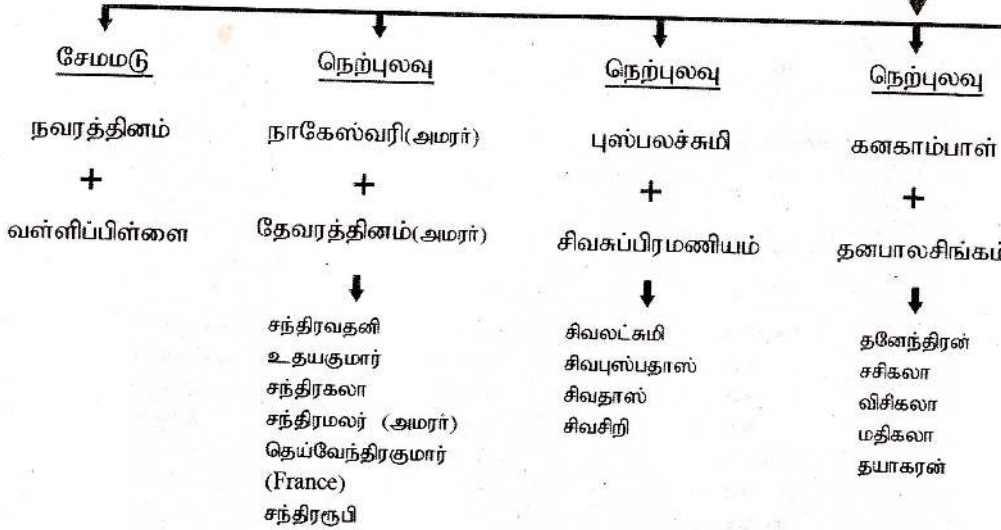
அன்புக்கும் பண்புக்கும் அடையாளமாக விளங்கிய எங்கள்
அம்மா சிவபதமடைந்து விட்டார் என்ற செய்தி கேட்டு
ஒடிவந்து சகலவிதமான தேவைகளையும் ஒழுங்குமுறைப்படி
செய்து முடிப்பதற்கு உதவிய அனைவருக்கும், வெளியூர்,
உள்ளூர்களில் இருந்து வந்து மரணச்சடங்கில் கலந்து
கொண்ட மக்களுக்கும் மரணநாள் முதல் 31நாள் வரை காலை,
மதியம், மாலை உணவுகள், தேனீர்கள் வழங்கிய
அயலவர்கள் உட்பட அனைத்து உறவுகளுக்கும்
அந்தியேட்டி பணிகளில் உதவிபுரிந்து அந்தியேட்டிக் கிரியைப்
பூசைவரை பங்குகொண்டு மதியபோசனம் வரை தின்று பங்கு
பற்றியோர்க்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிகள் வெளியிட்டவர்களுக்கும்
ஷாலைபேசி மூலம் அனுநாபங்களை நெறிவிதநவர்களுக்கும்
கிரியையில் பங்கு பற்றிய அனைத்து மக்களுக்கும் நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

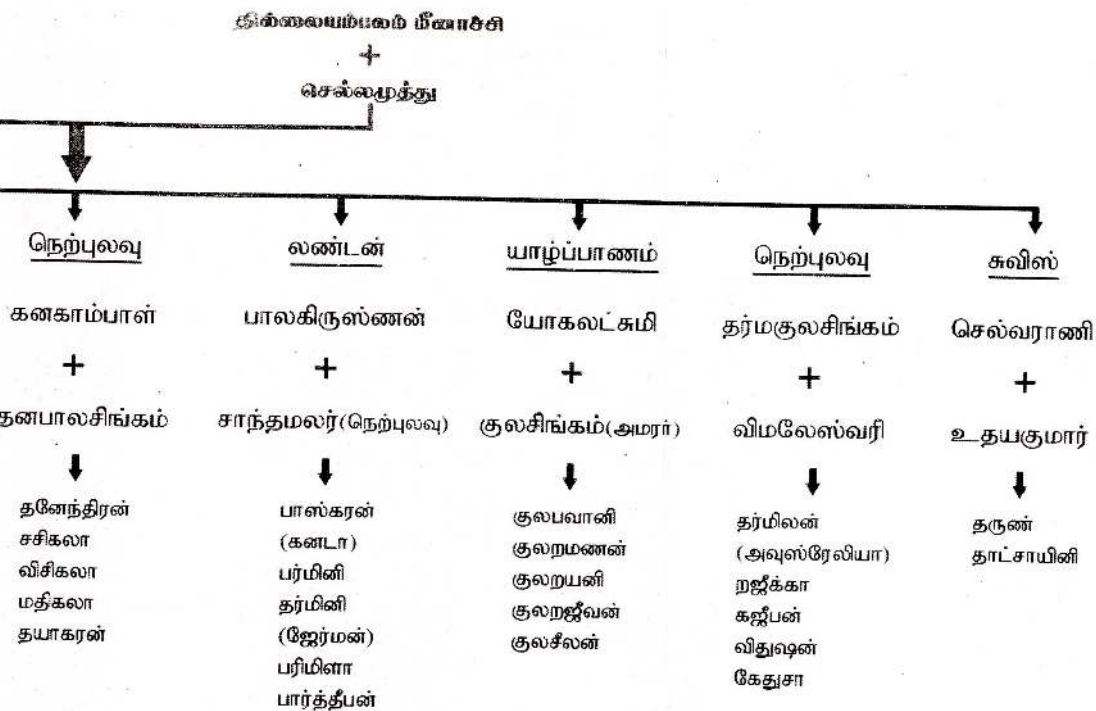
இவ்வளம்
அன்னாரின் குடும்பத்தினர்

மகத்துவம்மி சேதுமரின்னை

+
கந்தையா

சு விருட்சம்

கீதாசரத்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாக நடக்கும்
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
எது இன்று உன்னுடையதோ அது
நாளை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்
இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-